

LBRIS | Miron Kiropol

POEȚI FRANCEZI
DIN SECOLUL AL XVI-LEA

Antologie și traducere de Miron Kiropol

Editura Vinea
București 2020

O EXPLICAȚIE,
de MIRON KIROPOL / 5

CLÉMENT MAROT (1496 - 1544)/ 7
BLAZONUL SÂNULUI FRUMOS/ 11
BLAZONUL SÂNULUI URÂT/ 12
PLÂNGEREA SENIORULUI FLORIMOND ROBERTET
(fragment)/ 13
DESPRE NEMULȚUMIREA ÎN DRAGOSTE/ 14
DOMNIȘOAREI PIN/ 15
BOCET DE NEPOATĂ (fragment)/ 15
ÎNTÂIUL CÂNTEC/ 16
CÂNTEC II/ 17
CÂNTEC V/ 18
CÂNTEC VI
(fragment)/ 18
CÂNTEC VIII/ 19
CÂNTEC XIII/ 19
CÂNTEC XIV/ 20
CÂNTEC XV/ 20
CÂNTEC XVIII/ 21
CÂNTEC XIX/ 22

CÂNTEC XX/ 22
CÂNTEC XXIII/ 23
CÂNTEC XXIV/ 23
CÂNTEC XXXIV/ 24
CÂNTEC XXXVIII/ 24
CÂNTEC XL/ 25
CÂNTEC XLII/ 26
FRATELUI IOAN, EPISCOPI/ 26
LUI JEHAN LE VEAU/ 27
EPITAFUL REGINEI CLAUDE/ 27
MAESTRULUI GUILLAUME CRETIN, POET FRANCEZ/ 28
LA ALIX/ 28
CÂND PE MARGOT.../ 30
TEMPLUL LUI CUPIDON (fragment)/ 30

MAURICE SCÈVE (150 - pe la 1564)/ 41

BLAZOANELE/ 45

BLAZONUL SPRÂNCENEI/ 45

BLAZONUL LACRIMII/ 46

BLAZONUL FRUNȚII/ 48

BLAZONUL GÂTULUI/ 48

BLAZONUL SUSPINULUI/ 50

ARION

EGLOGĂ ASUPRA MORTII DELFINULUI/ 53

DÉLIE

OBIECT AL CELEI MAI ÎNALTE VIRTUȚI (1544)/ 63

- I [Ochiul arzând în tinere erori...]/ 63
 II [Și Făcătorul cu înalte gânduri...]/ 64
 III [Veninu-ți dulce, grația ta, făcură...]/ 64
 IV [Voind să tragă cerul Empireu...]/ 64
 V [Stăpâna mea având Amorul arc...]/ 65
 VI [Liber trăiam April al vârstei mele...]/ 65
 VII [Când frumusețea lumii-i fu podoabă...]/ 66
 VIII [Pe când tăceam atât de întristat...]/ 66
 IX [Nu de-al lui Paphos, deliciul Afroditei...]/ 67
 X [Gingaș miros – dar gust amar s-arate...]/ 67
 XI [Dinspre Ocean, Adulter obstinat...]/ 68
 XII [Ăst laț de aur, raza ta, o, soare...]/ 68
 XIII [Ochiul, cândva fericita-mi lumină...]/ 69
 XIV [Prin părul ei mă ține ea legat...]/ 69
 XV Tu singură-ai făcut, veac ce avar e...]/ 69
 XVI Oricărui Zeu te preferam, Iubito...]/ 70
 XVII [Ron de Sona mai curând se desparte...]/ 70
 XVIII [Cel desfătat ce bine-a povestit...]/ 71
 XIX [Mai puțin n-ar putea, cinste, credință...]/ 71
 XX [Amanți jurând, pot zeii să-i audă...]/ 72
 XXI [Cerbul sărind la Struțul încolțit...]/ 72
 XXII [Mă faci să rătăcesc precum Hecate...]/ 73
 XXIII [Singur temei și a Naturii lege...]/ 73
 XXIV [Pe câmp ochiul de fulger, uluit...]/ 74
 XXV [Crud, faci, în ucigașa sa gândire...]/ 74
 XVI [În mine văd Munte cu sanctuare...]/ 75
 XXVII [Văzând roșind așa albă zăpadă...]/ 75
 XXVIII [Eu rumenul rușinii l-am văzut...]/ 76
 XXIX [Inimii singur vru să-i stea stăpân...]/ 76

- XXX [Din ochii unde pitulatul ești, Soare...]/ 77
XXXI [Triste Surori plângând vechea jignire...]/ 77
XXXII [Greșeala fie că-s cu bănuială...]/ 78
XXXIII [Așa-i Natura tare în voință...]/ 78
XXXIV [Încă nu le-am văzut, nu te știură...]/ 79
XXXV [Două comuri de lună se-arătară...]/ 79
XXXVI [Faurul rățăci-n necinstea toată...]/ 79
XXXVII [Bine-i pictat Amor cu orbii pași...]/ 80
XXXVIII [Mâna-n primejdii fu mai împlinită...]/ 80
XXXIX [Printre furtuni dau ajutor la soartă...]/ 81
XL [Oricine-a fost Zeul ce m-a-nvățat...]/ 81
XLI [Văz și auz, pipăitul, vorbirea...]/ 82
XLII [Blând a intrat din ochii tăi otravă...]/ 82
XLIII [De-o văd puțin, mai mult ura e vie...]/ 82
XLIV [Seara de pierde orice scumpă floare...]/ 83
XLV [Fața mea, teamă orișicui o vede...]/ 83
XLVI [Dacă dorința, chipul din contururi...]/ 84
XLVII [Cel puțin să-mi fi spus ca apărare...]/ 84
XLVIII [Dacă nicicând Moartea nu-mi fu iubită...]/ 85
XLIX [Trăiesc, așa iubind-o, în ea încă...]/ 85
L [Perseverând în încăpățănare...]/ 85
LI [Ce mare frumusețe și minune...]/ 86
LII [Să fie netezit fierul se lasă...]/ 86
LIII [Cel Arhitect de rotundă mașină...]/ 87
LIV [Glorios nume, glorioasă faptă...]/ 87
LV [Vultur zburând mai jos ca nici un altul...]/ 88
LVI [Trupul lucrează-n forțe iritate...]/ 88
LVII [Cum cel de-a v-ați ascunselea jucând...]/ 89
LVIII [Când i-am zărit în ochi seninătate...]/ 89

- LBRIS | We know books
- LIX [Sortit e-oricui să tacă, să vorbească...]/ 90
LX [Dacă-i Amor, de ce el mă omoară...]/ 90
LXI [Liber ți-aș da iar învinovățire...]/ 91
LXII [Nu flacăra din Procyon celest...]/ 91
LXIII [Vara ardea, Doamnei fiindu-i cald...]/ 92
LXIV [Din înălțimi de munți râuri coboară...]/ 92
LXV [Continui tu al răului meu bine...]/ 92
LXVI [Urmând iubirea veșnică în toate...]/ 93
LXVII [Amor de-ai săi cu-asprime fu milos...]/ 93
LXVIII [Precum se vede-n gânduri înghețate...]/ 94
LXIX [Prin minte rațiunea e formată...]/ 94
LXX [Un ramolit în speranțe bătrâne...]/ 95
LXXI [Moarte, în locul tău de-ar fi să port...]/ 95
LXXII [Cel ce-a văzut magnifica Mașină...]/ 95
LXXIII [Munții fugind încet vederea noastră...]/ 96
LXXIV [Venus primea-n grădina ei repaos...]/ 96
LXXV [Ca să mă cheltui în iubit deliciu...]/ 97
LXXVI [Așa voiam și nu-ndrăzneau o vrere...]/ 97
LXXVII [Și în Caucazul plânsului legat...]/ 98
LXXVIII [Și mă complac în dulcea bătălie...]/ 98
LXXIX [Zorii au stins aștri venind mulțime...]/ 98
LXXX [Fulgerul tău primit din ascuțiș...]/ 99
LXXXI [Nu te uimi că fulgerul așa...]/ 99
LXXXII [Arzând dor de înalt bine dorit...]/ 100
LXXXIII [Vulcan gelos o mustră pe nevastă...]/ 100
LXXXIV [Sau certul adevăr este contrariu...]/ 101
LXXXV [Nu doar cu tine Pizma vis adună...]/ 101
LXXXVI [Spre dimineața ce-nflorire lasă...]/ 102
LXXXVII [Dulce greu chin suferit îndelung...]/ 102

- LXXXVIII [Nu ai ci mă ține soarta-n lături...]/ 103
 LXXXIX [Pierdu Amor săgeți în mine-nvinse...]/ 103
 XC [Prin binele din cer plouând pe tine...]/ 103
 XCI [De 1-al plăcerii gât înlăturat...]/ 104
 XCII [În cap când Phoebus raze ne împlântă...]/ 104
 XCIII [Ochi vulturesc ce-atât ai suferit...]/ 105
 XCIV [A obosit lumii să-i dea ocol...]/ 105
 XCV [Înaltu-ți vârș, sfânt al Venerei Munte...]/ 106
 XCVI [Văzându-te că râzi cu așa har...]/ 106
 XCVII [Și contemplând așa înalt spectacol...]/ 107
 XCVIII [Zeul imberb ce Tethys are-n poală...]/ 107
 XCIX [Cel puțin în nefericirea mea...]/ 108
 C [Trândăvia penelor delicate ...]/ 108
 CI [Spre dimineață-n visul meu, trecând...]/ 108
 CII [Deși sunt văzut lumea bucurând...]/ 109
 CIII [Urmând pe-acel ce se aruncă-n slavă...]/ 109
 CIV [Cutremurul unei prea mari dorințe...]/ 110
 CV [Văzui în raze-n ochii de zeiță...]/ 110
 CVI [Îmi aștept pacea din odihna nopții...]/ 111
 CVII [- Fortună, vrerii mele prea contrară...]/ 111
 CVIII [O fi precis febra că mă frământă...]/ 111
 CIX [Doamna să mi-o sărute a vrut Marte...]/ 112
 CX [Cu arcul lui Amor ești vânătoare...]/ 112
 CXI [Când seara, Venus, în ceruri recheamă...]/ 113
 CXII [Tăcere lungă-afară mă chemase...]/ 113
 CXIII [Și într-o seară Doamna mea mă cheamă...]/ 114
 CXIV [O, ani, o, luni, săptămâni, zile, ceasuri...]/ 114
 CXV [Prin ochi ce sever milă înfiripă...]/ 115
 CXVI [Nesațiu-i omu-n poște-ntr-adevăr...]/ 115

- LIBRIS
- CXVII [Ca să mă legi cu înfrângeri mortale...]/ 116
CXVIII [Gândirea-arzând din firava-mi dorință...]/ 116
CXIX [Un mic obiect puteri adânci emite...]/ 117
CXX [Vultur din ceruri coborî la pradă...]/ 117
CXXI [Ai fost aceea ce m-ai silit întâi...]/ 117
CXXII [Îmi aruncai din munți ochii la tine...]/ 118
CXXIII [Prin harul ei să-nvingă oameni știe...]/ 119
CXXIV [Dacă Apollon se restrânge-n rază...]/ 119
CXXV [Demult sunt îngropat sub marmuri reci...]/ 119
CXXVI [La-ntunecarea orelor de noapte...]/ 120
CXXVII [Duhul ce-ți mișcă orice mădular...]/ 120
CXXVIII [Soarele jos, ce-n vârful-i trece pur...]/ 120
CXXIX [Ziua trecută-n dulcea ta prezență...]/ 121
CXXX [Mi-a fost atât de crudă și în jale...]/ 121
CXXX [Diana-ncinsă de ornată zale...]/ 122
CXXXII [Cârmaciul bun se-arată în furtună...]/ 122
CXXXIII [Ziua-nchidea la toți obscură seară...]/ 123
CXXXIV [Sfânta Unire doar putea clădi...]/ 123
CXXXV [Cine-ar da acest laț la spulberare...]/ 124
CXXXVI [Văpaie de dorință-n fericire...]/ 124
CXXXVII [De moarte mă plângeam având dreptate...]/ 124
CXXXVIII [Nu m-a lovit așa absență mare...]/ 125
CXXXIX [Ce fericit e cel de-ar putea spune...]/ 125
CXL [Lui Cupidon sfârmai multă săgeată...]/ 126
CXLI [Cum din haruri de soare plin de rază...]/ 126
CXLII [Ea care mi-e carte și gând sorții...]/ 127
CXLIII [Amintirea, ce suflet o am minții...]/ 127
CXLIV [Trăiesc în tine-oriunde ești absentă...]/ 128
CXLV [Amor încordă arcu-i așa tare...]/ 128

- CXLVI [Deci admirând severul din cinstire...]/ 128
 CXLVII [Ai său blând somn de mai tăcute ape]/ 129
 CXLVIII [Iarna în templul ei mă zgudui...]/ 129
 CXLIX[Și Helicon urmându-1 pe Parnas...]/ 130
 CL [Sau bunătatea-i prin cinste-atractivă...]/ 130
 CLI [De ai putea închipui măcar...]/ 131
 CLII [Din ce în ce mai mult îmi strânge nodul...]/ 131
 CLIII [În poala milei de speranță moartă...]/ 132
 CLIV [Moartea e pală, Cupidon îngheață...]/ 132
 CLV [Frig tremurând fiorii înghețați...]/ 133
 CLVI [Nu poate fi bine din nenoroc...]/ 133
 CLVII [Răpindu-mă divina-ți armonie...]/ 133
 CLVIII [Emoționatul aer sub tortură...]/ 134
 CLIX [Dușmanca mea fatală doar cu mâna...]/ 134
 CLX [Uimiți mai sunteți, voi, o, muritori...]/ 135
 CLXI [Eu cu mine, ea cu-a ei jumătate...]/ 135
 CLXII [Suflet al vieții mele, nu-ndrăzni...]/ 136
 CLXIII [Să laud cel puțin iar mila ta...]/ 136
 CLXIV [Ca un corp mort în rătăcire-n Mare...]/ 136
 CLXV [Plângerea-mi bate ochii-n frunte-n cuie...]/ 137
 CLXVI [Ideile acestui infinit...]/ 137
 CLXVII [În tinerețea-i vioiul ascuns...]/ 138
 CLXVIII [În orice clipă când prin înțeles...]/ 138
 CLXIX [Mănuși vrăjind, norocoasă-nchisoare...]/ 139
 CLXX [Doamna-mi și eu jucând într-o livadă...]/ 139
 CLXXI [Printre aceste câmpuri Toamnei coajă...]/ 140
 CLXXII [Alb alabastru-n drept neted rotund...]/ 140
 CLXXIII [În timp prielnic e-ncins gât și corp...]/ 140
 CLXXIV [Speranța îmi trăiește puțin iar...]/ 141

- CLXXV [Vezi clara zi se surpă în tenebre...]/ 141
CLXXVI [Fragedă și slăbit născută încă...]/ 142
CLXXVII [Prin fațata, cinstire în Natură...]/ 142
CLXXVIII [În a fi aer înbeznat de nori...]/ 143
CLXXIX [Iar mă silește-Amor să-ți vin pe urmă...]/ 143
CLXXX [Când Rațiunii urmă-n urmă sunt...]/ 144
CLXXXI [Da și nu, prin Centura bătaioasă...]/ 144
CLXXXII [Dar dacă Rațiunea prin ce știe...]/ 144
CLXXXIII [De ce primesc în mine mii dovezi...]/ 145
CLXXXIV [În îndoieli, sau de nu sau de da...]/ 145
CLXXXV [Inima-mi prinsă-n frigul aspru-al tău...]/ 146
CLXXXVI [Mă bucur, fața ta când se arată...]/ 146
CLXXXVII [Soțul dorinței e acel a plânge...]/ 147
CLXXXVIII [Hârtia e-nnegrită-n orice parte...]/ 147
CLXXXIX [Din așa dezbinare îmi rămâne...]/ 147
CXC [Cu cât mai mare-i prețul ei în mine...]/ 148
CXCI [De milă mă scârbești în clipa când...]/ 148
CXCII [Leneșă faptă-n speranța mea mare...]/ 149
CXCIII [Din chipul tău când se pătează clarul...]/ 149
CXCIV [Ți-ajunge, Doamnă, să așezi în aur...]/ 150
CXCIV [Dorință, jind, speranță și plăcere...]/ 150
CXCVI [Dulcele son din corzi mâna-ți nu-1 scoate...]/ 150
CXCVII [Dulce dușmană-n care bietu-mi suflet...]/ 151
CXCVIII [Mănuși pizmașe cu lacomă țintă...]/ 151
CXCIX [Regalul Șarpe-i fără leziune...]/ 152
CC [Phoebe lucind prin Globul pământesc...]/ 152
CCI [Și iar îngheț mă văd sub dulce gândul...]/ 153
CCII [O, copil furios, ești tu uimit...]/ 153
CCIII [În Natură prudentă – încercare...]/ 154

- CCIV [Dorință naltă-n dulce înșelare...]/ 154
 CCV [Dacă nu pot în anul ce-i sfârșit...]/ 155
 CCVI [Cel bănuind, făptaș de gelozie...]/ 155
 CCVII [Fui sigur nu atât de libertate...]/ 156
 CCVIII [Superb tu curgi, o, Ron înfloritor...]/ 156
 CCIX [Pentru-a mă-mpotrivi l-antinomie...]/ 157
 CCX [Deci Viciul la Virtute preferat...]/ 157
 CCXI [Când ignoranța și răul împreună...]/ 158
 CCXII [Frumoșii ochi în fulgerare clară...]/ 158
 CCXIII [Așa exact n-a fost cât a fost greu...]/ 158
 CCXIV [Ce-i folosit de-așa făpturi diverse...]/ 159
 CCXV [Lipsesc de-aici în vremi nenumărate...]/ 159
 CCXVI [În diferite vremi, în ceasuri multe...]/ 160
 CCXVII [Amor arzând și Cupidon legat...]/ 160
 CCXVIII [Orice tortură-așteaptă un sfârșit...]/ 161
 CCXIX [Stăpânirea prezenței sale grele...]/ 161
 CCXX [Tot dezbătând despre necesitate...]/ 161
 CCXXI [În primăvară când Alosa-i caier...]/ 162
 CCXXII [Sunt când victorios, când trec înfrânt...]/ 162
 CCXXIII [Aurea Phoebus coarnele de Taur...]/ 163
 CCXXIV [Altă iubire, altă-afecțiune...]/ 163
 CCXXV [Liber mă duc și liber mă întom...]/ 164
 CCXXVI [I-am înțeles, în mintea mea mai sus...]/ 164
 CCXXVII [Ca ochii să-mi silesc a-i dezlipi...]/ 164
 CCXXVIII [Totul e duh răpit de frumusețe...]/ 165
 CCXXIX [În netedu-i, Cristalul tău opac...]/ 165
 CCXXX [Când pe cap aurit ai pus podoabă...]/ 166
 CCXXXI [Neîncetat chinul îmi trage-afară...]/ 166
 CCXXXII [Odihna toată ce-mi datorezi, noapte...]/ 167

- CCXXXIII [Profil de nas și-al ochilor contur...]/ 167
CCXXXIV [Dorința pe speranță e fundată...]/ 167
CCXXXV [Cel puțin tu, fericită fântână...]/ 168
CCXXXVI [Preafericite câmpuri, văi sub vânt...]/ 168
CCXXXVII [Crezu că ia un fagure de miere...]/ 169
CCXXXVIII [Nu numai, Doamnă, prin așa cruzime...]/ 169
CCXXXIX [Zei sunt îndulciți prin lunga rugă...]/ 170
CCXL [Dorința mea ajunsă la sclavie...]/ 170
CCXLI [Deloc făgăduiala nu mă ține...]/ 170
CCXLII [În sfânt locaș, popor precucios...]/ 171
CCXLIII [Acești ai tăi, nu ochi, stele celeste...]/ 171
CCXLIV [Dacă merg singur, fără un cuvânt...]/ 172
CCXLV [Lungile zile cu nopți tânjitoare...]/ 172
CCXLVI [Dacă atât nu m-aș stropi cu vaier...]/ 173
CCXLVII [Natura-n toți fu nedesăvârșire...]/ 173
CCXLVIII [Tânjirea mea necazul a-nmulțit...]/ 174
CCXLIX [Și permițând ca lunga mea tortură...]/ 174
CCL [Tânăr Arcaș spre Délie se excită...]/ 174
CCLI [În plâns comun mi-e totul convertit...]/ 175
CCLII [Cerule, cu sine avar de-obicei...]/ 175
CCLIII [Prin bărbăția ta atât de rară...]/ 176
CCLIV [De albul pur credință-i inocentă...]/ 176
CCLVI [Sărac la haz, bogat sunt de durere...]/ 177
CCLVII [Tu, veșnic atâniata-n cui, oglindă...]/ 177
CCLVIII [De sinea sa inima slab fixată...]/ 178
CCLIX [În lung și-n larg de spațiu-n Marea toată...]/ 178
CCLX [Pe șubred lemn de plac nesăbuit...]/ 179
CCLXI [Opinie, posibil, rău fundată...]/ 179
CCLXII [Mă duc să caut locuri solitare...]/ 179

- CCLXIII [De ce-n fugă zadarnică mi-apare...]/ 180
CCLXIV [Moartea-ar putea să-mi ia și zi și seară...]/ 180
CCLXV [Între speranță și dorință cad...]/ 181
CCLXVI [Simt Zorii-apropiind de-a mea zi clară...]/ 181
CCLXVII [La dulce gând al numelui ei simt...]/ 182
CCLXVIII [La zeu Frumoasa cu-ascuțite gene...]/ 182
CCLXIX [Și cei doi Sori vătămători intrând...]/ 183
CCLXX [Amor, eben lucindu-ți în sprâncene...]/ 183
CCLXXI [Sper și mă tem, speranța îmi întrece...]/ 183
CCLXXII [Mereu murind, mereu viața o-ngân...]/ 184
CCLXXIII [Frumosul din Amor e dizolvat...]/ 184
CCLXXIV [Sfășie-adânc al grației tale pinten...]/ 185
CCLXXV [Ca să mă-nchin la o așa icoană...]/ 185
CCLXXVI [Vedeți, speranța, când prea mult promite...]/ 186
CCLXXVII [Bine-ar fi vrut Apelles să se vadă...]/ 186
CCLXXVIII [Cine să știe vrea, prin evidență...]/ 187
CCLXXIX [Cu cât mai mult e-așa înțelepciune...]/ 187
CCLXXX [De ce nu sunt în Limb, nu suferință...]/ 187
CCLXXXI [În starea-i omenesc de grațioasă...]/ 188
CCLXXXII [Planetă joasă față de-al tău frate...]/ 188
CCLXXXIII [Spre frumusețea-i mai puțin se pleacă...]/ 189
CCLXXXIV [Blândețe în umilă gravitate...]/ 189
CCLXXXV [Mai mult ca jasp în neclintire tare...]/ 190
CCLXXXVI [Ne veseleam pe apă eu și ea...]/ 190
CCLXXXVII [Fortuna-n fine te-a domesticit...]/ 191
CCLXXXVIII [Cu cât urmez cu-al ochilor cuvânt...]/ 191
CCLXXXIX [De sub orice supunere ieșit...]/ 192
CCXC [Precum înghetul sub urcuș de soare...]/ 192
CCXCI [Poate picta albeața de zăpadă...]/ 193

- CCXCII [Din sfântu-ți ochi, Pușcă de-a mea văpaie...]/ 193
CCXCIII [Aceasta e la cârmă-n gândul meu...]/ 193
CCXCIV [Cum să pretind că liber eu mă rup...]/ 194
CCXCV [Comută ești, dar și toată rotundă...]/ 194
CCXCVI [Părul tău inelat și în zburare...]/ 195
CCXCVII [Dacă puțin sub sfântul tău Portret...]/ 195
CCXCVIII [Posibil e, ambiție vanitoasă...]/ 196
CCXCIX [Să nu-ți poarte vederii dintr-o dată...]/ 196
CCC [Prin cât suspin Amor duhu-mi exală...]/ 197
CCCI [Mi se spunea că dacă o văd des...]/ 197
CCCII [Amor plângea-n tandrețe iar și iar...]/ 197
CCCIII [Al Lumii Ochi, universal spectacol...]/ 198
CCCIV [Și apărând iar Zorii zilei mele...]/ 198
CCCV [Fu sufletu-mi în lut un timp având...]/ 199
CCCVI [Întâiul meu tiran de frumusețe...]/ 199
CCCVII [Mai mult o văd, mai mult fața-i ador...]/ 200
CCCVIII [La picior lent e teama cu folos...]/ 200
CCCIX [Mai mult din joc, nu ca să plâng la rând...]/ 201
CCCX [Iți vei vedea ivoriul tot buclat...]/ 201
CCCXI [Inimii dându-mi tăietură mare...]/ 201
CCCXII [În siguranța chinului meu ard...]/ 202
CCCXIII [Har și cinste în inimă-au dat foc...]/ 202
CCCXIV [Ades Amor stârnește dulce sfadă...]/ 203
CCCXV [Și mă iubesc tot în durerea urii...]/ 203
CCCXVI [Cântând Orfeu în dulce-i son de liră...]/ 204
CCCXVII [Îmi paște chinul propria pustiire...]/ 204
CCCXVIII [Măreț eram în mine-mpăunat...]/ 204
CCCXIX [Creată-a fost în ascendentul clar...]/ 205
CCCXX [Prin proaspătă și dură amintire...]/ 205

- CCCXXI [Cu ochii tăi, o, Linxul mă pătrunde...]/ 206
 CCCXXII [Minune nu-i, Zeiță-a vieții mele...]/ 206
 CCCXXIII [Rea folosință, în zadar părere...]/ 207
 CCCXXIV [Laț aurit cu care-Amor mă ține...]/ 207
 CCCXXV [Dintr-o măreață inimă îi vine...]/ 208
 CCCXXVI [După sperat avut scoteam suspine...]/ 208
 CCCXXVII [Délie pe câmp ca Vânător se-amuză...]/ 208
 CCCXXVIII [Altfel e-n veci efectul schimbător...]/ 209
 CCCXXIX [Oare aș vrea prin ce spun să-o ajung...]/ 209
 CCCXXX [În Centrul fericit, inima taină...]/ 210
 CCCXXXI [Ce e umed, clepsidră-n ochii mei...]/ 210
 CCCXXXII [Doamna țesea lucrare arzătoare...]/ 211
 CCCXXXIII [Zilele alergând către declin...]/ 211
 CCCXXXIV [Nu unde vor se duc, în altă parte...]/ 211
 CCCXXXV [Délie dormea pentru-a primi răcoare...]/ 212
 CCCXXXVI [Să nu-l credeți deloc, voi urmând, iată...]/ 212
 CCCXXXVII [Fortuna poruncește ce-i năpasta...]/ 213
 CCCXXXVIII [Patima în așa dorință mare...]/ 213
 CCCXXXIX [Cum aerul de nori se dezveșmântă...]/ 214
 CCCXL [Trecând această zi de Occident...]/ 214
 CCCXLI [O zăresc mai puțin adevărat...]/ 214
 CCCXLII [Când uneori de ea la ea mă plâng...]/ 215
 CCCXLIII [La torța-i vie-a ochiului nestins...]/ 215
 CCCXLIV [Dulce sunet de corzi de alăută...]/ 216
 CCCXLV [În brațele-i fericită, te ține...]/ 216
 CCCXLVI [La-nalt avut, prietenia sfântă...]/ 217
 CCCXLVII [Odată, fericit inel, ai prins...]/ 217
 CCCXLVIII [Prin acest gând ce-mi zguduie gândirea...]/ 217
 CCCXLIX [Tu ai ținut, Inel, mâna-i captivă...]/ 218

- CCCL [Ca să mă mulțumesc, nu pot ușor...]/ 218
 CCCLI [Cine-ar crede dintre atâția îngeri...]/ 219
 CCCLII [Nu rug mărunț simț în a ei absență...]/219
 CCCLIII [Cinstirea-i vrea dragoste și slujire...]/ 220
 CCCLIV [Când, puțin bine! văd că mi-e aproape...]/ 220
 CCCLV [Zorii venind să facă aparent...]/ 221
 CCCLVI [Când Titan zilei tot i-a dat sudoare...]/ 221
 CCCLVII [Nu-i tulbure mereu marea Egee...]/ 222
 CCCLVIII [De câte ori lucirea-i pe pământ...]/ 222
 CCCLIX [Dușmanul urmărind un adversar...]/ 223
 CCCLX [Acest arzând cuptor dintr-un Foburg...]/ 223
 CCCLXI [Patima deodată veselie...]/ 224
 CCCLXII [Nici din trecut recenta amintire...]/ 224
 CCCLXIII [Fiind văduv atât de-a ei prezență...]/ 224
 CCCLXIV [Duhul voia dar gura n-a putut...]/ 225
 CCCLXV [Și luna plină-n marea-i claritate...]/ 225
 CCCLXVI [Nu pot să neg așa cu ușurință...]/ 226
 CCCLXVII [Decât Veacul Platonic și mai lungă...]/ 226
 CCCLXVIII [Când Phocbus iar de Tethys se desparte...]/ 227
 CCCLXIX [Căzut în Styxul din melancolie...]/ 227
 CCCLXX [Nu mă înlătur, mereu sprijinit...]/ 228
 CCCLXXI [Nu poți afurisi unde nu-i vină...]/ 228
 CCCLXXII [Mi-ești Cedrul ce-mpotrivă la venin...]/ 228
 CCCLXXIII [Dacă o văd, cu ochi de prețuire...]/ 229
 CCCLXXIV [Cupidon darda de-aur și-a tocit...]/ 229
 CCCLXXV [Cu-naltă și umilă-nfățișare...]/ 230
 CCCLXXVI [Doamnă ești Corpul, eu umbra-ți în toate...]/ 230
 CCCLXXVII [Clarul lucind pe culoarea de paie...]/ 231
 CCCLXXVIII [Abia sfârșise alba Auroră...]/ 231

- CCCLXXXIX [Deși în trup mințile mele slabe...]/ 231
 CCCLXXX [Pentru a cauza ce-i pur în gând...]/ 232
 CCCLXXXI [În mine simt a fricii mârșăvie...]/ 232
 CCCLXXXII [Repaus fericit ce-n urmă-l las...]/ 233
 CCCLXXXIII [Mai sus de-i Luna și mai tare-n coarne...]/ 233
 CCCLXXXIV [Neiubindu-mă prin severitate...]/ 234
 CCCLXXXV [Galia o vezi din vârful cel de munte...]/ 234
 CCCLXXXVI [Apollon când în zorii stacojii...]/ 235
 CCCLXXXVII [Pe când era-n festinul pentru care...]/ 235
 CCCLXXXVIII [Dulce venin ce ochii-ți distilează...]/ 235
 CCCLXXXIX [Inima ei înalt e așezată...]/ 236
 CCCXC [Când văd că ți se urcă deodată...]/ 236
 CCCXCI [Nu cum se spune-n foc fatal fu arsă...]/ 237
 CCCXCII [Vrăjmașe-s elementele-ntre ele...]/ 237
 CCCXCIII [Mă duc și vin în vânturi din furtună...]/ 238
 CCCXCIV [Iertați-mă că i-am dat acest nume...]/ 238
 CCCXCV [Nu Plancus ridică așa cetate...]/ 239
 CCCXCVI [Plugarul, de sudoare tot muiat...]/ 239
 CCCXCVII [Oricare fum în forma unui nor...]/ 239
 CCCXCVIII [Batjocorit de lunga mea durere...]/ 239
 CCCXCIX [La ce-mi slujește că-i așa de sfântă...]/ 240
 CD [Când veselia, în străfund creată...]/ 241
 CDI [Prea de tot prinse-n ea, când îmi apare...]/ 241
 CDII [La sfârșit roata fierul subțiază...]/ 242
 CDIII [Zi după zi mi-e moarte să o văd...]/ 242
 CDIV [Mai mult acum de mi-o aduc aminte...]/ 243
 CDV [Noroc mi-ar fi orice nefericire...]/ 243
 CDVI [Înalta vrere în gândire joasă...]/ 243
 CDVII [În mine vârste și-anotimp s-au stins...]/ 244

- CDVIII [Când Moartea-mi va sorbi din carnea vidă...]/ 244
CDIX [Sub chip uman un înger iar văzând...]/ 245
CDX [Că are-n ea nu știu ce frumusețe...]/ 245
CDXI [La dulce-ntors al castelor priviri...]/ 246
CDXII [Munte de lângă Fluviu și Cetate...]/ 246
CDXIII [Cinstită-ardoare în sfântă pornire...]/ 246
CDXIV [Plăcut repaus din loc solitar...]/ 247
CDXV [Când te-am văzut, a minții mele-oglină...]/ 247
CDXVI [Stelară influență-n ochi îmi crești...]/ 248
CDXVII [Fluviu rozând, tu îți atragi un nume...]/ 248
CDXVIII [Sub un pătrat negru acoperind...]/ 249
CDXIX [Înaltă e voința liberată...]/ 249
CDXX [Puțin lipsea, și încă mai puțin...]/ 250
CDXXI [Dorind vreau ca așa înalta-mi vrere...]/ 250
CDXXII [Atins de viu, străfund de conștiință...]/ 250
CDXXIII [Respect de rang, joacă veselitoare...]/ 251
CDXXIV [Cu trup frumos și suflet fără seară...]/ 251
CDXXV [Deși le știu, amor și gelozie...]/ 252
CDXXVI [Prodig de o speranță ca de rai...]/ 252
CDXXVII [Silit am fost silit (ca să se spună) ...]/ 253
CDXXVIII [Orice ar fi, Amor sau gelozie...]/ 253
CDXXIX [Să fie-acum, că viața importună...]/ 254
CDXXX [Deși nefericirii-i pun în cârcă...]/ 254
CDXXXI [Smerit în fața ta întreg nedemn...]/ 254
CDXXXII [Fără ceva care să-mi facă bine...]/ 255
CDXXXIII [Mă-ndepărtez, adeseori absent...]/ 255
CDXXXIV [Astfel absent, gândirea îndărăt...]/ 256
CDXXXV [Și din nou sensul, cale pentru gând...]/ 256
CDXXXVI [Mă chinuie în trup mereu aceea...]/ 257

- CDXXXVII [A fi, mi-a trebuit timp îndelung...]/ 257
CDXXXVIII [Pe când mă zbat în faptă în zadar...]/ 258
CDXXXIX [Deși e doica sufletului mintea...]/ 258
CDXL [Și grația ta cu raza mă petrece...]/ 258
CDXLI [Deci după mii de chinuri peste zile...]/ 259
CDXLII [Deci s-ar putea (nu pentru că o cer)...]/ 259
CDXLIII [Deși se trage viața de la Soare...]/ 260
CDXLIV [Natura-n Cerul, nu Peripatetic...]/ 260
CDXLV [Precum Amor la față mai frumos...]/ 261
CDXLVI [Mai nimic poate să-mi dizolve firea...]/ 261
CDXLVII [De-oi întreba de ce pe sepultură...]/ 262
CDXLVIII [Să vrei mereu, când puterea-i mai mică...]/ 262
CDXLIX [Rug așa sfânt în claru-i va dura...]/ 263

PERNETTE DU GUILLET (1520 - 1545)/ 265

RIME (fragmente)/ 269

LOUISE LABÉ (vers 1524 - 1566)/ 275

SONETE/ 279

- I [Frumoși ochi bruni, privire neînțoarsă...]/ 279
II [Speranțe mari și doruri în zadar...]/ 279
III [De când Amor lăsă otravă crudă...]/ 280
IV [Venus din duh ce rătăcești văpaie...]/ 281
V [Două, trei ori, preafelicat venit...]/ 281
VI [Vezi orice lucru-nsuflețit murind...]/ 282
VII [Trăiesc și mor: și ard, aflu înec...]/ 283
VIII [Îndată ce odihnă am rămas...]/ 283

- IX [Când fruntea ți-o revăd încoronată...]/ 284
 X [O, dulci privire, ochi plini de frumusețe...]/ 285
 XI [În acest piept frumos de-aș fi răpită...]/ 285
 XII [Lăută însoțind al meu flagel...]/ 286
 XIII [Cât timp din ochii mei vor cădea lacrimi...]/ 287
 XIV [Ca Soarele la slavă să se-ntoarcă...]/ 287
 XV [După ce tunet, grindină bătură...]/ 288
 XVI [Fug orice loc, din temple și cetate...]/ 289
 XVII [Sărută-mă, sărut să mă sărute...]/ 289
 XVIII [În mijlocul pădurii stând Diana...]/ 290
 XIX [Mi-a fost prezis că dragostea mi-e dată...]/ 291
 XX [Prin ce splendoare-i omul mai de preț...]/ 291
 XXI [Ce fericit ești, strălucite Soare...]/ 292
 XXII [Vai! cel ce m-a slujit și-atât de bine...]/ 293
 XXIII [Nu-mi reproșați, Doamne, că am iubit...]/ 293

VERSURI ATRIBUITE

„FRUMOASEI NEGUȚĂTOARE DE FUNII”/ 295

- I [Vai zilei, de ce-a fost ca să te vadă...]/ 295
 PE MORMÂNTUL LUI HUGUES SALEL/ 296

PONTUS DE TYARD (1552 - 1605)/ 297

DIN CARTEA ÎNTÂI A RĂTĂCIRILOR DRAGOSTEI/ 301

- I [Lucește-n tine flacăra de grații...]/ 301
 II [Cine ar vrea să știe cum dă jindul...]/ 301
 III [Sub fruntea ta ce-mi pare clar văzduhul...]/ 302
 IV [În lung discurs al gândurilor mele...]/ 303
 V [Când mă ridic la sfânta contemplare...]/ 303

VI [Unul văzând măiastră mult pictura...]/ 304

EPIGRAMĂ/ 304

VII [Când ochiu-mi întâlni prima săgeată...]/ 305

VIII [Și dacă văd părul ei de-aur dând...]/ 305

IX [În mine e un foc și mai fierbinte...]/ 306

X [De ce mi-a fost, o, cer, cruzimea-ți toată...]/ 306

XI [Tu, bucuriei nu ești îndurare...]/ 307

EPIGRAMĂ/ 308

DIZGRAȚIE/ 308

XII [Și pas cu pas am măsurat pământul...]/ 309

XIII [În gândul meu în cuvântare mut...]/ 309

XIV [Când bine ce mă face miserabil/ 311

XV [Ea ce o țin în limpede lumină/ 311

EPIGRAMĂ/ 312

XVI [Prin ce durere mai curând sunt oare...]/ 312

XVII [Inelului, rotunda lui văpaie...]/ 313

XVIII [Hotărât chin ce-n inima-mi ia viață...]/ 313

XIX [Dorința când a minții mele-naltă...]/ 314

XX [Atâtea vremi de când îl tot invoc...]/ 315

XXI [Mă pregăteam să mor numai din teamă...]/ 315

XXII [Încetați ochii-mi, încetați din plâns...]/ 316

XXIII [Apa pe chip atât de distilată...]/ 316

CÂNTEC NEMĂSURAT/ 317

XXIV [În tineri ani când Amor porunca...]/ 319

XXV [După ce-Amor prin lovituri mortale...]/ 319

SEXTINĂ/ 320

XXVI [Din părul tău în blondul aurit...]/ 322

XXVII [Silit am fost prin ale soartei vrute...]/ 322

XXVIII [Amorul crud ce-i zeul pătimirii...]/ 323

- XXIX [Voi regreta la rod ce-am urmărit...]/ 323
XXX [Ochi dulci, doar cu săgeata să mă vadă/ 324
XXXI [Arzându-ți jind nădejzii dând exces...]/ 325
XXXII [Când ea vede că moartea desfășoară...]/ 325

CÂNTEC/ 326

- XXXIII [Când lângă tine caut un repaos...]/ 327
XXXIV [De-ar putea marea tânguirii mele...]/ 328
EPIGRAMĂ/ 328
XXXV [Ce fericită zi din acea lună...]/ 329
XXXVI [Nenoroc mare-ți dă straniu necaz...]/ 329
XXXVII [La ce-mi slujește când durerea vine...]/ 330
XXXIX [Ce fructe dulci în care-mi pun credință...]/ 330

XL [Tu castitate prea crud inocentă...]/ 331

XLI [Astrul divin la nașterea-mi a fost...]/ 331

EPIGRAMĂ/ 332

XLV [În flăcări ce creșteau ardea Amor...]/ 332

XLVI [Și îmi promiți (dacă e a promite...)/ 333

EPIGRAMĂ/ 333

Marea căldură-a patimii aceste...]/ 333

XLVI (bis) [Deci prin tine, mamă de dușmănie...]/ 334

XLVII [Doamna-mi îngădui necruțătoare...]/ 334

XLVIII [Virtuții tale, sâmbure-nmiit...]/ 335

XLIX [Amor copil sălbătici săgeată...]/ 336

L [Și dacă Astrul, ghid de preursire...]/ 336

LI [Văd albul ei de fildeș înroșit...]/ 337

LIII [Favoarea ta nu-mi e deloc avară...]/ 337

LVIII [Are așa puțină judecată...]/ 338

LIX [Trebuia deci neobosita roată...]/ 338

DIN CARTEA A DOUA A RĂTĂCIRILOR DRAGOSTEI/ 341

III [Pe cap, portret frumuseții celeste...]/ / 341

IV [De-ar fi stăpân peste-abundentul Corn...]/ 341

V [Când frumusețea-mpodobește porți...]/ 342

VI [Cu ochi ce sunt ca arcul de trofeu...]/ 343

VII [Plăceri s-au pregătit în fiecare...]/ 343

VIII [Șirul de ani, distanța-ndepărtată...]/ 344

IX [Deși norocul mai presus te-aș ază...]/ 344

X [Din cerul sfert lumina încântată...]/ 345

XI [Amor crezând iubita-mi a sa mamă...]/ 436

CÂNTEC/ 346

XII [Din ce idee am putut să trag...]/ 347

XVII [Ferițiți Gemeni, primind așa foc...]/ 348

XXI [Al treilea, cald, umed Element...]/ 349

XXII [Puternică dorință-n plângeri lungi...]/ 349

XXV [Lăută ce-mi răpeai rana-n lumină...]/ 350

XXX [Ochi iertător împrăștiind lumină...]/ 351

XXXI [Speranța mea deja la duh urcase...]/ 351

XXXIV [Popor bolnav, popor uitat de cale...]/ 352

XXXVI [Deci, Zeule, voi trăi îndelung...]/ 353

XXXVII [Marmoră, fildeș, aurul cu fire...]/ 354

DIN A TREIA CARTE A RĂTĂCIRILOR DRAGOSTEI/ 355

I [Ochi lucitori ce-mi dați flăcări și gheață...]/ 355

II [[...] Spirit și grații și ce-n totul cerul...]/ 355

VII [Ce jug, ce forțe stranii, ce povară...]/ 356

- X [Ochi depărtat de lună, cui ești rază...]/ 356
 XIV [Prea mari comori unde nimfa păstrează...]/ 357
 XV [Străpunge ochiul tău blândețea toată...]/ 357
 XXI [Noapte de calm, ce dulce recompui...]/ 358
 XXVI [Visule-nalt, și tu, dorință-n carne...]/ 359
 XXVII [Atunci când trupul e târât prin boală...]/ 359
 XXXIII [Spiritul meu a purtat în minune...]/ 360

DIN NOI OPERE POETICE/ 361

- XI [În veci să fii glorificat, destin...]/ 361
 XIII [Aceștia-s ochii, îi cunosc prea bine...]/ 361
 XIV [Ce har ea mi-a promis, divinitate...]/ 362
 XV [Fiul divinei Theia, pururi aer...]/ 362

JOACHIM DU BELLAY (1522-1560)/ 365

- DIN SONETELE CINSTITULUI AMOR/ 369
 II [Nu prea frumosul păr cuprins de aur...]/ 369
 III [Și nu mă plâng de ochii-mi pricepuți...]/ 369
 IV [Și o răceală secret arzătoare...]/ 370
 V [Raiul acesta suspinând balsam...]/ 371
 IX [Orbul Copil, întâi născut de zei...]/ 371
 X [Eu însumi adunai atâtea lemne...]/ 372

DIN ANTICHITĂȚILE ROMEI/ 373

- I [Cenușa voastră, spirite divine...]/ 373
 III [Tu, căutând Roma în Roma treci...]/ 373
 V [Cine ar vrea să știe tot ce, artă...]/ 374
 VI [[...] Doar Roma Romei a fost întrupare...]/ 375

- VII [Colinelor sfințite, voi, ruine...]/ 375
 IX [Aștri cumpliți și voi, zei fără suflet...]/ 376
 XIII [Nici chiar turbata flacăra-n mânie...]/ 376
 XIV [Așa cum vara trecem torentul cu primejdii...]/ 377
 XV [Spirite pale-n umbra spulberată...]/ 378
 XVI [Cum vezi mânia mării în depărtări mușcând...]/ 378
 XVII [Cât pasărea zbură în Jupiter...]/ 379
 XIX [Desăvârșirea cerului întregă...]/ 380
 XX [Nu altfel se-ntrevede împovăratul nor...]/ 380
 XXI [Cetatea, nici de Pyrrhus, nici de Marte...]/ 381
 XXII [[...] Asemenea cu fuga marelui tot întoarsă...]/ / 382
 XXV [De ce nu posed orfica ureche...]/ 382
 XXVII [Uimirea către Roma să contemple...]/ 383
 XXIX [Tot ce Egiptul ridică din daltă...]/ 383
 XXXII [Sperați să vă citească îndelungă...]/ 384

VIS/ 386

- I [Atunci era când darul dinspre zei...]/ 386
 II [Pe crupa unui munte văzui ca un palat...]/ 386
 III [Cu vârful un diamant s-a arătat...]/ 387
 VII [Pasărea, ce sta duhul să-i contemple...]/ 388
 IX [Și îngrozit de-acest monstru nocturn...]/ 388
 XI [Se-apnse foc deasupra unui munte...]/ 389
 XII [Văzui țâșnind din stâncă o fântână...]/ 390
 XIII [Mai mult bogată decât femeia care...]/ 390
 XV [Pe când Morfeu ne prinde în sfârșit...]/ 391

PIERRE DE RONSARD (1524-1585)/	392
TREI ZILE-L VOI CITI DOAR PE HOMER/	397
DEDICAȚIE II (fragmente)/	397
EPITAFUL LUI FRANÇOIS RABELAIS/	398
SPRE SLAVA TA-I COPACUL LUI CIBELE/	400
DEȘI ÎNTRECI.../	401
ANUL ÎNTINEREA ÎN FĂRĂ MOARTE/	401
MAI MULT CA OCHII MEL.../	402
LUI CUPIDON/	403
ZEIȚA-N ZORI CÂND IA PE TRUP VEȘMÂNT/	404
CER, AER, VÂNT.../	404
ACEST CĂȚEL.../	405
ORAȘ UNDE.../	406
UN VOAL.../	406
CE ÎNCĂ-MI SPUL.../	407
LUI JANET, PICTORUL REGELUI/	407
CÂNTEC (fragment)/	410
ABSENȚA, NICI UITAREA.../	411
TREZEȘTE-TE, TÂNĂRA MEA TRÂNDAVĂ/	412
ASCUNDE-ȚI CORNUL.../	412
STANȚE (fragment)/	413
CUM PE RAM.../	415
TIMPUL TRECÂND.../	415
CA O FRUMOASĂ FLOARE ÎNTRE FLORI/	419
IERI MĂ AFLAM.../	420
STĂPÂNĂ STAI PLECATĂ LA FEREAȘTRĂ/	420
ELEGIE (fragmente)/	421

LBRIS

SUNT NUMAI OASE... / 422
INSULELE FERICIȚILOR / 422

Miron Kiropol / 425

LIBRIS

CLÉMENT MAROT
(1496 - 1544)

„Ascultă acum aceasta, judecătorule! Către Sud înalții zei m-au făcut să mă nasc...“, ne anunță cu emfază poetul favorit al regelui Francise I și al doamnelor de înalt rang, dintre care, poate, unele i-au dat mai mult decât mâna să le-o sărute. Așadar, în 1496 sau 1497, iese din împreunarea unui tată normand cu o femeie de pe malurile Lotului cel care se va numi Clément Marot, cam la vreo treizeci de ani după dispariția lui François Villon. Va trăi la început destul de răsfățat de soartă, dar, încet-încet, cu umbra rugului pe urme. Cum să iubească inchizitorii un om liber și care, în plus, îi sfida? De mai multe ori e aruncat în temniță și eliberat prin intervenția regelui sau a vreunei prințese, din nou arestat și luându-și, slavă Domnului, tălpășița la timp din Franța. Moare în 1544, pe pământ italian, cu gmmazul sugrumat de țipătul: „Sunt exilat, în timp ce o grămadă de mari măgari își tipăresc liniștiți cărțile la Paris“. Cuvinte de mare adevăr și acum. Rând pe rând frivol și grav, poet de curte, dar știind să-și petreacă versurile aproape fără știința sa pe alte căi decât pe acelea ale curteanului, Marot e uneori un vrăjitor. Cele două *Blazoane ale sânilor* se numără printre capodoperele poeziei lumii. Îmi vine să cred că din *Blazoanele* astea a gustat și Arghezi. A scris, în afara laudelor la adresa celor puternici și mai ales a celor puternice, versuri violatoare pentru urechile teologilor de la Sorbona, mari specialiști în a da foc atâtor strălucite minți.

Sân înnoit, mai alb decât un ou,
Sân de atlaz cu albul și mai nou,
Sân, tu, ce-1 rușinezi pe trandafir,
Sân mai frumos ca toate câte-s firi,
Sân tare, dar nu sân adevărat,
Măruntă perlă-n nacru te-ai creat,
Și-n mijlocul său stând mai mult gingașă
O fragă e, sau poate o cireășă
Ce nimeni n-a văzut-o și atins
Dar eu pun rămășag, astfel e scris:
Sân având capul tot mai roșu deci,
Sân ce în nemișcare te petreci,
Pentru-a veni și pentru a te duce,
A alerga ori pentru dansul dulce.
Din partea stângă sân curtenitor
Îndepărtat de-al său însoțitor,
Sân aducând aceeași mărturie
De-un personaj ce locul tău îl știe.
Dacă te văd, au mulți, ca de furtuni
De pofte înăuntrul lor de mâini.
Le umblă pipăitul după tine,
Dar să se stăpânească este bine
De-a tatona, pe capul vieții mele!
Căci alte pofte vin după acele.
O, sân, tu nu ești mare, nici prea mic,
Sânule copt mi-ești poftă din nimic,
Sân care zi și noapte stai țipând:
Grăbiți-vă, dați-mi un soț curând.

Sân ce te umfli și împingi în sus
Cămașa-ntr-o măsură de nespus,
Pe drept cuvânt, ce fericit de fapte
Va fi acel umplându-te de lapte,
Făcând din sânul fetii ce-1 apasă
Sân de femeie-ntreagă și frumoasă.

BLAZONUL SÂNULUI URÂT

Sân care porți numai o piele,
Sân flasc și cârpă de drapele,
Sânule mare, țâță lungă,
Sân, la cerșit cu tine, pungă,
Sân cu vârf negru, urâciune,
Parcă al unei pâlnii, spune,
Cum te lași tot bălăbănit
Din orice clipă ce-a venit
Fără să te fi scuturat?
De-a fi pus mâna-ntr-un aluat
Se laudă cel ce te-atinge,
Sân ars, tu atârând ca minge
Și dând nămol în loc de lapte,
Urât te faci Satanei fapte.
Sân de cîmați renumiți foarte,
Sân ce te-avui cu împrumut
Sau te-am furat dintru-nceput
Din țâța unei capre moarte.
Sân bun de iadul unde-n rug
Pruncii lui Lucifer te sug,

Sân ca un maț lung de prăjină
Zvârlit pe umăr, să te țină.

Sân ce te faci (te iau măsură)
Scufă la timpuri ce trecură,
Dacă te văd nu stau să preget,
Mi-e poftă-n fiecare deget,
Cu mânuși duble să te prind
Pentru-a da palme după jind
Celei din care mă-nfiori
Și te-a ascuns la subțiori.
Cară-te, uger cu duhoare!
Ai face rost prin asudare
De-așa un soi de-mpuțiciune
Ce-ar înmulți defuncții-n lume.
Sân de o scârbă mâhnitoare,
Sân cu rușinea ca tipare,
Sân al urâtei făcut pleavă,
Sân plin de bale cu otravă.
Sân doar din smoală și din clei
Nu-1 mai rosti, pana mea, vrei?
Lasă-1 pustiei, Doamne sfinte,
Mațele-mi vârs lui înainte.

PLÂNGEREA SENIORULUI FLORIMOND ROBERTET (fragment)

Am văzut moartea hidoasă și temută
În triumf suită pe un car,

Sub picioare având un corp omenesc
Mort pe spate, iar în mână o lance
De lemn muritor, împodobit cu penele
Unui bătrân corb al cărui cântec damnat
Prezise răul întreg; fierul fusese înmuiat
În apa Styxului, fluviul trist al infernului.
Moartea, în loc de sceptru venerabil
Ținea în mână această lance groaznică,
Pătată în mai multe locuri
De sângele aceluia peste care mersese.

DESPRE NEMULȚUMIREA ÎN DRAGOSTE

A fi suspin de-acum nu mai am vrere
Îndrăgostită, și nimic n-aș cere,
Căci am văzut toată credința mea,
Lucrul iubit s-apară îmi făcea
O ficțiune să fie-n mângâiere.

Și o gândeam că-i fără imperfecții
Dar alt amor i-a fost posesiune
Și pentru asta nu mai vreau nici vieții
Iubitei dragoste a-i spune.

În vremea noastră-n orice națiune,
Doamnele sunt ca un micuț vlăstar,
La dreapta și la stânga iar și iar.
Pe scurt, cel mai fin om, cum să-și adune
Mințile-n asta? Să concludem dar
Că-ndrăgostirea e o ficțiune.

Se află Pinul mai sus peste copaci,
Căci nu crește-n pământul care-i jos,
Ci-n munți e rădăcina sa popas,
Formă prinzând către suișuri dragi.
Pădurea de-o călcați în lung și-n lat,
Mai drept copac nu s-a mai întâmplat.

Cine-i atinge scoarța, bine știe,
Nu va trăi în zi melancolie,
Iar culmea lui cu verdele se-ngână,
Picioarele-i cu unda de fântână.
Tăiat, dar și întreg, bun îi e lemnul.
Pe-acea potecă dus e către semnul
De navigare și făcut o arcă
Ori o galeră val sărat o-ncarcă.
Și dacă-n lut ce suie-și află fire
Va deveni fertilă înflorire
Și va produce o frumoasă roadă,
Hrană tristeții omul să nu cadă.
Să vii atunci pe mare și pământ
Spre Pin duhul tău nobil înclinând.

BOCET DE NEPOATĂ

(fragment)

Mi-e inima preaplină de regret,
Când îmi trezește amintirea gândul,

Doliu ascuns în mai adânc secret
Al spiritului, veghe doar plângându-1.
Domni cititori, nu stați în grea mirare,
Suspînul vostru fie-al meu suspîn,
Nu-nmărmuriți spre mine, cel puțin,
Dacă durerea-mi mult mai mult v-apare.
Uimirea să vă țină-mpreunare,
Văzând inima mea ce-a adunat
Regretul tot ce lumii i-a fost dat.
Regretul tot ce lumii i-a fost dat
Pune pe mine tânguioase gheare.

ÎNTÂIUL CÂNTEC

N-am vreo plăcere, trăiesc în nenoroc,
Soarta m-a așezat în grea durere.
Aveam o fericire și ea pierde,
Vezi, mângâierea-i nu o am deloc.

Ce vaier sunt, mă pârălesc în foc:
Moartea mi-a smuls a dragostei plăcere.
Aveam o fericire și ea pierde,
Vezi, mângâierea-i nu o am deloc.

Nu am vreun preț, sunt mort pe-al lumii loc.
Iubita-i moartă, jindul meu e fiere.
Bea tânguirea din amară miere,
Inima-mi joacă în al morții joc.

Stăpâna mea, scapă-mă prin iubire,
Căci altfel moartea vine să mă ceară.
Doar tu poți să-mi ajuți a vieții fire,
Inima-mi pleacă de aici să moară,
Nefericire mai nefericire!
Ajută-1 pe acel plângând cu larmă
Pe care stăpânirea ta îl sfarmă.

Iubind cu suferință zi și noapte
Amantul pierde ce a câștigat.
De ce întârzii ca să-mplinești fapte,
Să-mi dai ce îndrăgesc neîncetat?
Inimă sfântă, de ce-1 lași departe
Pe slujitorul tău să piară-n veci?
Nu cred că-n tine moartea i-o petreci.

Asprimea ta-i vicleană cu ocol,
Când vin să cer pentru întâia dată,
Dar ce frumos primit mi-a fost un sol,
Sărutul cucerindu-ți-1 îndată.
Vai! gura de sărut nu-i vindecată.
Dar crește focul, și mai mult apasă.
Plăcerea doar de leac iute-i aleasă.

Din gândul meu aştept doar ajutor:
Aştept o zi ca ea să mă refuze
Ori minunatei să-i aud din buze:
„Către iubirea ta un dar cobor“.

A început unirea noastră bine,
Dar nu ştiu cum va sta pereche-n mine.
Căci dacă vrea, mă izgonesc din viaţă,
Deşi iubirii i-am ajuns în faţă.

Dacă îmi zice nu, smintita moarte
Pentru plăcerea-i se va bucura
De inima-mi, dacă am mila sa,
Mă bucur eu ce-s Doamnei mele parte.

CÂNTEC VI

(fragment)

Batjocură-s Amor şi Moarte.
Robia în Amor mi-e parte
Iar Moartea ca să crească-n chin
O luă pe-aceea prea departe
Ce-Aproape-i mă temeam să vin.